

Πάπας Λέων ΙΔ' - Οικουμενικός Πατριάρχης: Κοινή έκκληση για ειρήνη προς τους ισχυρούς της γης (ΦΩΤΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Στην Αίθουσα του Θρόνου του Πατριαρχικού Οίκου, στο Φανάρι, πραγματοποιήθηκε σήμερα, Σάββατο 29 Νοεμβρίου, η Τελετή Υπογραφής της Κοινής Δήλωσης μεταξύ Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ Βαρθολομαίου και Πάπα Λέοντα ΙΔ', αμέσως μετά τη Δοξολογία για την υποδοχή του Ποντίφικα.

“Ο στόχος της χριστιανικής ενότητας περιλαμβάνει τη συμβολή με θεμελιώδη και ζωογόνο τρόπο στην ειρήνη μεταξύ όλων των λαών. Μαζί υψώνουμε τις φωνές μας επικαλούμενοι το δώρο του Θεού της ειρήνης στον κόσμο. Δυστυχώς, σε πολλές περιοχές του κόσμου μας, οι συγκρούσεις και η βία συνεχίζουν να καταστρέφουν τις ζωές τόσων πολλών. Απευθύνουμε έκκληση σε όσους είναι σε θέση ευθύνης να

κάνουν ό,τι είναι δυνατό για να διασφαλιστεί ότι η τραγωδία του πολέμου θα σταματήσει αμέσως, και ζητάμε από όλους τους ανθρώπους καλής θέλησης να στηρίξουν την παράκλησή μας”, αναφέρει μεταξύ άλλων η Κοινή Δήλωση (ελεύθερη μετάφραση από τα αγγλικά).

Μετά την υπογραφή της Διακήρυξης, ακολούθησε η παρουσίαση των ιεραρχών εκατέρωθεν και των λοιπών μελών της παπικής συνοδείας και κατ’ ιδίαν συνάντηση του Πάπα με τον Οικουμενικό Πατριάρχη στο πατριαρχικό γραφείο.

Ολόκληρη η Κοινή Δήλωση

Κατά την προτεραία της εορτής του Αγίου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου Αποστόλου, αδελφού του Αποστόλου Πέτρου και προστάτη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ημείς, ο Πάπας Λέων ΙΔ΄ και ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, αναπέμπουμε ολοκάρδιες ευχαριστίες στο Θεό, τον ελεήμονα Πατέρα μας, για τη δωρεά της αδελφικής αυτής συνάντησης. Ακολουθώντας το παράδειγμα των μακαριστών προκατόχων μας, και υπακούοντας στο θέλημα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, συνεχίζουμε να βαδίζουμε με στέρεη αποφασιστικότητα επί της οδού του διαλόγου, αληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ (Ἐφεσ. 4,15), προς την ελπιζόμενη αποκατάσταση πλήρους Κοινωνίας μεταξύ των αδελφών Εκκλησιών μας. Ἐχοντες επίγνωση του γεγονότος ότι η ενότητα των Χριστιανών δεν είναι απλώς αποτέλεσμα ανθρωπίνων προσπαθειών, αλλά ένα δώρο το οποίο έρχεται ἄνωθεν, προσκαλούμε όλα τα μέλη των Εκκλησιών μας –κληρικούς, μοναχούς, ανθρώπους αφιερωμένους στον Θεό, και τους πιστούς λαϊκούς– να επιζητήσουν ειλικρινώς την εκπλήρωση της προσευχής την οποίαν απηύθυνε ο Ιησούς Χριστός προς τον Πατέρα : «ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, [...] ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ [...]» (Ιω. 17,21).

Ο εορτασμός μνήμης της 1700ής επετείου της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου της Νικαίας, τελούμενος κατά την προτεραιότητα της συνάντησής μας, ήταν μία εξαίρετη στιγμή Χάριτος. Η Σύνοδος της Νικαίας, η οποία συνήλθε το έτος 325 μ.Χ., ήταν μία εκδήλωση της Θείας Πρόνοιας υπέρ της ενότητας. Ο σκοπός του εορτασμού μνήμης αυτού του γεγονότος, ωστόσο, δεν είναι απλώς η υπόμνηση της ιστορικής σπουδαιότητας της Συνόδου, αλλά η συνέχιση της παρακίνησης προς εμάς να είμεθα διαρκώς ανοικτοί στο ίδιο Άγιο Πνεύμα το οποίο ωμίλησε μέσω της Νικαίας, καθώς παλεύουμε με τις πολυάριθμες προκλήσεις της εποχής μας. Είμεθα βαθιά ευγνώμονες σε όλους τους ηγέτες και τους εκπροσώπους άλλων Εκκλησιών και εκκλησιαστικών κοινοτήτων οι οποίοι ήσαν πρόθυμοι να μετάσχουν αυτής της εκδήλωσης. Πέραν της αναγνώρισης των κωλυμάτων τα οποία εμποδίζουν την αποκατάσταση πλήρους Κοινωνίας μεταξύ όλων των Χριστιανών –κωλυμάτων τα οποία επιζητούμε να αντιμετωπίσουμε δια της οδού του θεολογικού διαλόγου– πρέπει επίσης να αναγνωρίζουμε ότι αυτό το οποίο μας συνδέει είναι η πίστη η οποία εκφράσθηκε στο Δόγμα της Νικαίας. Είναι η σωτήρια πίστη στο πρόσωπο του Υιού του Θεού, Θεού αληθινού εκ Θεού αληθινού, όμοουσίου τῷ Πατρί, ο οποίος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνηνθρώπισε καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἐσταυρώθη, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνῆλθε εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ πάλιν θα ἔλθει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Μέσω της ἐλευσης του Υιού του Θεού, μνύμεθα στο μυστήριο της Αγίας Τριάδος –Πατρός, Υιού και Αγίου Πνεύματος– και καλούμεθα να γίνουμε, μέσα στο και μέσα από το πρόσωπο του Χριστού, τέκνα του Πατρός και συγκληρονόμοι, μαζί με τον Χριστό, δια της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Προικισμένοι με αυτή την κοινή Ομολογία, είμεθα ικανοί να αντιμετωπίσουμε τις κοινές μας προκλήσεις, φέροντες τη μαρτυρία της πίστεως που εκφράσθηκε στη Νίκαια με αμοιβαίο σεβασμό, και να εργασθούμε από κοινού προς συγκεκριμένες λύσεις, με γνήσια ελπίδα.

Είμεθα πεπεισμένοι ότι ο εορτασμός μνήμης αυτής της σημαίνουσας επετείου μπορεί να εμπνεύσει νέα και θαρραλέα βήματα επί της οδού προς την ενότητα. Μεταξύ των αποφάσεών της η Α΄ Σύνοδος της Νικαίας παρέσχε επίσης τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας του Πάσχα, κοινής για όλους τους Χριστιανούς. Είμεθα ευγνώμονες στη Θεία Πρόνοια που, φέτος, ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος εώρτασε το Πάσχα την ίδια ημέρα. Είναι κοινή μας επιθυμία να συνεχισθεί η διαδικασία διερεύνησης μιας πιθανής λύσης για από κοινού τέλεση της Εορτής των Εορτών κάθε έτος. Ελπίζουμε και προσευχόμεθα όλοι οι Χριστιανοί, «ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ» (Κολ. 1,9), να δεσμευθούν στη διαδικασία επίτευξης κοινού εορτασμού της λαμπρής Αναστάσεως του Κυρίου

ημών Ιησού Χριστού.

Κατά το έτος αυτό τελούμε επίσης τη μνήμη της 60ής επετείου της ιστορικής Κοινής Διακήρυξης των μακαριστών προκατόχων μας, Πάπα Παύλου ς΄ και Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα, η οποία εξάλειψε την ανταλλαγή αναθεμάτων του 1054. Ευχαριστούμε τον Θεό που εκείνη η προφητική χειρονομία οδήγησε τις Εκκλησίες μας να επιδιώξουν, «σε πνεύμα εμπιστοσύνης, εκτίμησης και αμοιβαίας ευσπλαχνίας, τον διάλογο, ο οποίος, με τη βοήθεια του Θεού, θα οδηγήσει στη συνύπαρξη και πάλι, επ' ωφελεία του μείζονος αγαθού για τις ψυχές και με την έλευση της Βασιλείας του Θεού, εντός εκείνης της πλήρους κοινωνίας πίστεως, αδελφικής συμφωνίας και μυστηριακού βίου που υπήρχαν μεταξύ αυτών κατά την πρώτη χιλιετία της ζωής της Εκκλησίας» (Κοινή Διακήρυξη Πάπα Παύλου ς΄ και Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα, 7 Δεκεμβρίου 1965). Ταυτοχρόνως, προτρέπουμε εκείνους οι οποίοι ακόμη διστάζουν μπροστά σε οποιανδήποτε μορφή διαλόγου, να ακούσουν προσεκτικά τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις (πρβλ. Αποκ. 2,29), το Οποίο, στις τρέχουσες περιστάσεις της Ιστορίας, μας παρακινεί να προσφέρουμε στον κόσμο ανανεωμένη μαρτυρία ειρήνης, συνδιαλλαγής και ενότητας.

Πεπεισμένοι για τη σπουδαιότητα του διαλόγου, εκφράζουμε τη συνεχιζόμενη υποστήριξή μας προς το έργο της Διεθνούς Μικτής Επιτροπής για τον Θεολογικό Διάλογο μεταξύ της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας και της Ορθόδοξης Εκκλησίας, η οποία, κατά την παρούσα φάση, εξετάζει ζητήματα τα οποία έχουν ιστορικά θεωρηθεί διχαστικά.

Μαζί με τον αναντικατάστατο ρόλο τον οποίο διαδραματίζει ο θεολογικός διάλογος στη διαδικασία επαναπροσέγγισης μεταξύ των Εκκλησιών μας, εξαίρουμε επίσης τα άλλα αναγκαία στοιχεία αυτής της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των αδελφικών επαφών, προσευχητικού και κοινού έργου σε όλους εκείνους τους τομείς όπου η συνεργασία είναι ήδη εφικτή. Με έμφαση παροτρύνουμε όλους τους πιστούς των Εκκλησιών μας, και ειδικά τους κληρικούς και τους θεολόγους, να αγκαλιάσουν με ευφρόσυνη διάθεση τους καρπούς τους οποίους έχουμε επιτύχει μέχρι τώρα, και να εργασθούν για τη συνεχή αύξηση αυτών των καρπών.

Ο στόχος της ενότητας των Χριστιανών περιλαμβάνει τον σκοπό της συνεισφοράς, κατά τρόπο θεμελιώδη και ζωογονητικό, στην ειρήνη μεταξύ όλων των λαών. Μαζί υψώνουμε ένθερμα τη φωνή μας επικαλούμενοι το δώρο της ειρήνης από τον Θεό προς τον κόσμο μας.

Είναι τραγικό ότι, σε πολλές περιοχές του κόσμου μας, οι συγκρούσεις και η βία εξακολουθούν να καταστρέφουν τόσο πολλές ζωές.

Απευθύνουμε έκκληση σε εκείνους που φέρουν την αστική και την πολιτική ευθύνη να πράξουν καθετί δυνατό ώστε να διασφαλισθεί ότι θα παύσει αμέσως η τραγωδία των πολέμων, και ζητούμε από όλους τους ανθρώπους καλής θελήσεως να υποστηρίξουν την παράκλησή μας.

Απορρίπτουμε ιδίως οποιανδήποτε χρήση της θρησκείας και του ονόματος του Θεού προς δικαιολόγηση της βίας. Πιστεύουμε ότι ο αυθεντικός διαθρησκευτικός διάλογος, μακράν του να αποτελεί αιτία συγκρητισμού και σύγχυσης, είναι ουσιώδης για τη συνύπαρξη λαών με διαφορετικές παραδόσεις και πολιτισμούς. Έχοντας κατά νου την 60ή επέτειο της Διακήρυξης *Nostra Aetate*, παροτρύνουμε όλους τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θελήσεως να εργασθούν από κοινού προς οικοδόμηση ενός δικαιότερου και πιο υποστηρικτικού κόσμου και να μεριμνήσουν για την κτίση, την οποία μας εμπιστεύθηκε ο Θεός. Μόνο κατ' αυτό τον τρόπο μπορεί η ανθρώπινη οικογένεια να υπερβεί την αδιαφορία, την επιθυμία για κυριαρχία, την απληστία της κερδοσκοπίας και την ξеноφοβία.

Επικαλούμεθα επί εκάστου μέλους της ανθρωπίνης οικογενείας πάσαν χάριν και ευλογία, «ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ», ο Οποῖος εἶναι ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός (Κολ. 2,2).

Εκ Φαναρίου, 29η Νοεμβρίου 2025

Ολόκληρη η Κοινή Δήλωση στα αγγλικά

JOINT DECLARATION

“O give thanks to the Lord, for he is good,
for his steadfast love endures for ever”

Psalm 106 (105): 1

On the eve of the feast of Saint Andrew the First-called Apostle, brother of the Apostle Peter and patron of the Ecumenical Patriarchate, we, Pope Leo XIV and Ecumenical Patriarch Bartholomew, give heartfelt thanks to God, our merciful Father, for the gift of this fraternal meeting. Following the example of our venerable predecessors, and heeding the will of our Lord Jesus Christ, we continue to walk with firm determination on the path of dialogue, in love and truth (cf. Eph 4:15), towards the hoped-for restoration of full communion between our sister Churches. Aware that Christian unity is not merely the result of human efforts, but a gift that comes from on high, we invite all the members of our Churches – clergy, monastics, consecrated persons, and the lay faithful – earnestly to seek the fulfilment of the prayer that Jesus Christ addressed to the Father: “that they may all be one, even as you, Father, are in me, and I in you... so that the world may believe” (Jn 17:21).

The commemoration of the 1700th anniversary of the First Ecumenical Council of Nicaea, celebrated on the eve of our meeting, was an extraordinary moment of grace. The Council of Nicaea held in 325 AD was a providential event of unity. The purpose for commemorating this event, however, is not simply to call to mind the historical importance of the Council, but to spur us on to be continuously open to the same Holy Spirit who spoke through Nicaea, as we wrestle with the many challenges of our time. We are deeply grateful to all the leaders and delegates of other Churches and ecclesial communities who were willing to participate in this event. In addition to acknowledging the obstacles that prevent the restoration of full communion among all Christians – obstacles which we seek to address through the path of theological dialogue – we must also recognize that what binds us together is the faith expressed in the creed of Nicaea. This is the saving faith in the person of the Son of God, true God from true God, homoousios with the Father, who for us and our salvation was incarnate and dwelt among us, was crucified, died and was buried, arose on the third day, ascended into heaven, and will come again to

judge the living and the dead. Through the coming of the Son of God, we are initiated into the mystery of the Holy Trinity – Father, Son, and Holy Spirit – and are invited to become, in and through the person of Christ, children of the Father and co-heirs with Christ by the grace of the Holy Spirit. Endowed with this common confession, we can face our shared challenges in bearing witness to the faith expressed at Nicaea with mutual respect, and work together towards concrete solutions with genuine hope.

We are convinced that the commemoration of this significant anniversary can inspire new and courageous steps on the path towards unity. Among its decisions, the First Council of Nicaea also provided the criteria for determining the date of Easter, common for all Christians. We are grateful to divine providence that this year the whole Christian world celebrated Easter on the same day. It is our shared desire to continue the process of exploring a possible solution for celebrating together the Feast of Feasts every year. We hope and pray that all Christians will, “in all wisdom and spiritual understanding” (Col 1:9), commit themselves to the process of arriving at a common celebration of the glorious resurrection of our Lord Jesus Christ.

This year we also commemorate the 60th anniversary of the historic Joint Declaration of our venerable predecessors, Pope Paul VI and Ecumenical Patriarch Athenagoras, which extinguished the exchange of excommunications of 1054. We give thanks to God that this prophetic gesture prompted our Churches to pursue “in a spirit of trust, esteem and mutual charity the dialogue which, with God’s help, will lead to living together again, for the greater good of souls and the coming of the kingdom of God, in that full communion of faith, fraternal accord and sacramental life which existed among them during the first thousand years of the life of the Church” (Joint Declaration of Pope Paul VI and Ecumenical Patriarch Athenagoras, 7 December 1965). At the same time, we exhort those who are still hesitant to any form of dialogue, to listen to what the Spirit says to the Churches (cf. Rev 2:29), who in the current circumstances of history urges us to present to the world a renewed witness of peace, reconciliation and unity.

Convinced of the importance of dialogue, we express our continued support for the work of the Joint International Commission for the Theological Dialogue between the Roman Catholic Church and the Orthodox Church, which in its current phase is examining issues that have historically been considered divisive. Together with the irreplaceable role that theological dialogue plays in the process of rapprochement between our Churches, we also commend the other necessary elements of this process, including fraternal contacts, prayer, and joint work in all those areas where cooperation is already possible. We strongly urge all the

faithful of our Churches, and especially the clergy and theologians, to embrace joyously the fruits that have been achieved thus far, and to labor for their continued increase.

The goal of Christian unity includes the objective of contributing in a fundamental and life-giving manner to peace among all peoples. Together we fervently raise our voices in invoking God's gift of peace upon our world. Tragically, in many regions of our world, conflict and violence continue to destroy the lives of so many. We appeal to those who have civil and political responsibilities to do everything possible to ensure that the tragedy of war ceases immediately, and we ask all people of good will to support our entreaty.

In particular, we reject any use of religion and the name of God to justify violence. We believe that authentic interreligious dialogue, far from being a cause of syncretism and confusion, is essential for the coexistence of peoples of different traditions and cultures. Mindful of the 60th anniversary of the declaration *Nostra Aetate*, we exhort all men and women of good will to work together to build a more just and supportive world, and to care for creation, which is entrusted to us by God. Only in this way can the human family overcome indifference, desire for domination, greed for profit and xenophobia.

While we are deeply alarmed by the current international situation, we do not lose hope. God will not abandon humanity. The Father sent his Only-Begotten Son to save us, and the Son of God, our Lord Jesus Christ, bestowed upon us the Holy Spirit, to make us sharers in his divine life, preserving and protecting the sacredness of the human person. By the Holy Spirit we know and experience that God is with us. For this reason, in our prayer we entrust to God every human being, especially those in need, those who experience hunger, loneliness or illness. We invoke upon each member of the human family every grace and blessing so that "their hearts may be encouraged, as they are knit together in love, to have all the riches of assured understanding and the knowledge of God's mystery," who is our Lord Jesus Christ (Col 2:2).

From the Phanar, 29 November 2025

Φωτογραφίες: Αλέξανδρος Μπελτές/ Eurokinissi

Διαβάστε ακόμη:

[Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος-Πάπας Λέων ΙΔ΄: Από τη Νίκαια στο Φανάρι](#)

[Η συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχη με τον Πάπα Λέοντα ΙΔ΄ στη Νίκαια](#)

[Αναχώρησαν για τη Νίκαια ο Οικουμενικός Πατριάρχης και ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας](#)

[Ο Οικουμενικός Πατριάρχης παρέστη στην επίσημη υποδοχή του Πάπα Λέοντος ΙΔ΄ στην Άγκυρα](#)

[Κωνσταντινούπολη: Στη Συριακή Ορθόδοξη Εκκλησία Οικουμενικός Πατριάρχης και Πάπας Λέων ΙΔ΄ \(BİNTEO\)](#)

[Ο Πάπας Λέων ΙΔ΄ στο Φανάρι - Υπεγράφη η Κοινή Δήλωση με τον Οικουμενικό Πατριάρχη \(BİNTEO\)](#)